

1075CH13

13.

मिश्रिताभ्यासः

अभ्यासः I

1. अधोलिखितम् अनुच्छेदं पठित्वा प्रश्नान् उत्तरत—

पठनम् अतीव अरुचिकरं मन्यमानः सुवीरः हतोत्साहः भूत्वा कक्षस्य एकस्मिन् कोणे विचारमग्नः अतिष्ठत् । तस्य मनसि असफलतायाः कारणात् आत्मघातस्य भावना जागृता । दुःखितः भूत्वा आत्मचिन्तनं कुर्वन् सः भित्तिम् आरोहन्तम् एकं पिपीलकं पश्यति, यः पुनः पुनः पतित्वा अपि हतोत्साहितः न भवति, अपि तु सततं प्रयासेन सः अन्ततः भित्तिम् आरोहति तत्रस्थं मिष्टानं च प्राप्नोति । तस्य विवेको जागृतो भवति । आत्मनः आत्मघातस्य भावनां निन्दयन् सः चिन्तयति यत् यद्येष पिपीलकः सततप्रयासेन सफलः भवितुं शक्नोति तर्हि न किमपि असम्भवं जगति । एतद्विचिन्त्य सः पठनस्य पुनः पुनरभ्यासं कुर्वन् कक्षायां विशिष्टं स्थानं प्राप्तवान् । तस्मिन् एतत् परिवर्तनं दृष्ट्वा शिक्षकः तस्य प्रशंसां कुर्वन् बोधयति—“वत्स! वीरभोग्या वसुन्धरा । वसुधायां बहूनि वस्तूनि सन्ति परन्तु परिश्रमशीला: वीराः एव तानि प्राप्नुवन्ति ।”

अभ्यासः

(i) एकपदेन उत्तरत—

(क) कः हतोत्साहः अभवत्?

(ख) असफलतायाः कारणात् सुवीरस्य मनसि कस्य भावना जागृता?

(ग) पिपीलकः भित्तौ किं प्राप्नोति?

(घ) सुवीरः पुनः पुनरभ्यासेन किं स्थानं प्राप्तवान्?

(ii) पूर्णवाक्येन उत्तरत—

(क) सुवीरः आत्मघातस्य भावनां निन्दयन् किं चिन्तयति?

(ख) के वसुधायां वस्तूनि प्राप्नुवन्ति?

(iii) यथानिर्देशम् उत्तरत —

(क) ‘सः अन्ततः भित्तिम् आरोहति’- अत्र किम् अव्यय-पदम्?

(ख) ‘संसारे’ इति पदस्य किं समानार्थकपदम् अनुच्छेदे प्रयुक्तम्?

(ग) ‘तस्य विवेकः जागृतः अभवत्’- अत्र किं कर्तृपदम्?

(घ) ‘वसुधायां बहूनि वसूनि सन्ति’- अत्र किं विशेषणपदम्?

2. ‘आत्मघातः कस्याः अपि समस्यायाः समाधानं न भवति’ एतद्विषयम् अधिकृत्य एकम् लघुम् अनुच्छेदं लिखत —

.....
.....
.....
.....
.....

3. ‘पठनस्य के लाभाः’ - इति वर्णनं कुर्वन्तः मित्रं प्रति पत्रमेकं लिखत —

.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....

4. सन्धिच्छेदः सन्धिः वा क्रियताम् —

(i) हतोत्साहः +

(ii) विवेकः+जागृतः

अभ्यासवान् भव — दशमकक्षायाः

- (iii) सः+अन्ततः+
- (iv) एतद्विचिन्त्य
5. समासं विग्रहं वा कृत्वा वाक्यानि पुनः लिखत —
- (i) सुवीरः हतः उत्साहः यस्य सः भूत्वा एकस्मिन् कोणे तिष्ठति ।
.....
- (ii) तस्य मनसि आत्मधातस्य भावना जागृता ।
.....
- (iii) सः अभ्यासं कुर्वन् कक्षायां विशिष्टं स्थानं प्राप्तवान् ।
.....
- (iv) वत्स! वीरैः भोग्या वसुन्धरा ।
.....
6. उचित-प्रत्ययप्रयोगेण रिक्तस्थानानि पूरयत —
- (i) पठनम् अरुचिकरं (मन्+शानच्) छात्राः सफलाः न भवन्ति ।
- (ii) सततप्रयासेन मन्दोऽपि सफलः (भू+तुमन्) शक्नोति ।
- (iii) अस्मिन् वर्षे अहम् कक्षायां विशिष्टं स्थानं | (प्र+आप+क्तवत्)
- (iv) पुनः पुनः पतित्वा अपि हतोत्सहितः न | (भू+तव्यत्)
7. प्रदत्तवाक्यानां वाच्यपरिवर्तनम् कृत्वा लिखत —
- (i) सुवीरः एकस्मिन् कोणे तिष्ठति ।
.....
- (ii) पिपीलकः अन्ततः भित्तिम् आरोहति ।
.....
- (iii) शिक्षकेण तस्य प्रशंसा क्रियते ।
.....
- (iv) परिश्रमशीलैः वीरैः एव वसूनि प्राप्यन्ते ।
.....
8. प्रदत्तवाक्यानां संस्कृतभाषया अनुवादं कुरुत —
- (i) उसका विवेक जागृत हो जाता है ।
.....
- (ii) उसने वृक्ष पर चढ़ते हुए साँप को देखा ।
.....

(iii) हमें पुनः पुनः पाठों का अभ्यास करना चाहिए।

(iv) मुझे पढ़ना अच्छा लगता है।

9. प्रदत्तानि वाक्यानि शुद्धानि कृत्वा पुनः लिखत—

- (i) बालकः एकस्मिन् कोणे तिष्ठति ।
- (ii) सः भित्तिम् आरोहन्तं पिपीलकं पश्यति ।
- (iii) वसुधायां बहूनि वसूनि सन्ति ।
- (iv) अहम् उत्साहितः भूत्वा तत्रागच्छम् ।

अभ्यासः II

1. लिखितमनुच्छेदं पठित्वा निर्देशानुसारं प्रश्नान् उत्तरत—

वयं सर्वे सुखम् इच्छामः । कोऽपि दुःखं नैव इच्छति । अतः दुःखानां विनाशः कथं भवति, इति ज्ञातव्यम् । गीतायाम् अर्जुनं प्रति श्रीकृष्णः अकथयत्, “प्रसादे सर्वदुःखानां हानिरस्योपजायते ।” अतः सर्वेषां दुःखानाम् अभावस्य कृते मनसः प्रसन्नता अत्यावश्यकी वर्तते । विपरीतपरिस्थितिषु ये धैर्यं न त्यजन्ति ते सर्वदा आन्तरिक-प्रसन्नतायाः माध्यमेन प्रतिकूलपरिस्थितीः विरुद्धं विजयम् अधिगच्छन्ति । प्रियजनस्य रुणतायां ये सेवां कृत्वा प्रसन्नाः भवन्ति ते न केवलम् प्रियजनस्य दुःखस्य अपि तु स्वदुःखस्य अपि विनाशं कृत्वा भूयोऽपि प्रसन्नाः भवन्ति, परन्तु ये आत्मनः परस्य वा रोगं, समस्यां वा दृष्ट्वा केवलं हाहाकारं कुर्वन्ति तेषां दुःखेषु वृद्धिः एव भवति । अतः विषादः कदापि न कर्तव्यः प्रसन्नता च कदापि न त्याज्या ।

(i) एकपदेन उत्तरत—

- (क) प्रसादे केषां हानिः भवति?
- (ख) ये समस्यायां प्राप्तायां केवलं हाहाकारं कुर्वन्ति तेषां दुःखेषु किं भवति?

(ii) पूर्णवाक्येन उत्तरत—

- (क) प्रतिकूलपरिस्थितीः विरुद्ध के विजयम् अधिगच्छन्ति?
- (ख) किं कदापि न कर्तव्यं किम् च न त्याज्यम्?

अभ्यासवान् भव — दशमकक्षायाः

(iii) निर्देशानुसारम् उत्तरत—

(क) ‘पराजयम्’ इति पदस्य किं विलोमपदं गद्यांशे प्रयुक्तम्?

(ख) ‘तेषाम् दुःखेषु वृद्धिः भवति’ इति वाक्यांशे ‘भवति’ इति क्रियापदस्य कर्तृपदं किम् अस्ति?

(ग) ‘सर्वेषाम्’ इति सर्वनामपदम् अत्र कस्मै प्रयुक्तम्?

(घ) ‘स्वस्य’ इति पदस्य किं पर्यायपदम् अत्र आगतम्?

(iv) गद्यांशस्य कृते समुचितं शीर्षकं लिखत ।

2. प्रसन्नतायाः महत्त्वविषये पञ्चवाक्यमितम् अनुच्छेदं सरलसंस्कृतेन लिखत-

3. गृहे पितुः रुणतायाः कारणेन भवतः/भवत्याः मित्रम् दुःखितः अस्ति । तं सान्त्वयन्तः पत्रमेकं सरलसंस्कृतेन लिखत—

4. अधोलिखितवाक्येषु रेखांकितपदानि अधिकृत्य सन्धि॑/सन्धिविच्छेदं कुरुत—

- (i) हा॒हा॒का॒रे॒ण तु दु॒ःखे॒षु वृ॒द्धिः+एव॑ भवति॑ । +
- (ii) मनसः॑ प्रसन्नता॑ तु अत्यावश्यकी॑ । +
- (iii) कः॑ + अपि॑ दु॒ःखं॑ नैव॑ इच्छति॑ । +
- (iv) विषादः॑ कदा॒पि॑ न कर्तव्यः॑ । +
- (v) वृद्धानां॑ से॒वां॑ कृत्वा॑ प्रसन्नो॑ भव॑ । +
- (vi) वयं॑ सर्वे॑ सुखम्॑+इच्छामः॑ । +

5. रेखांकितपदानां समस्तपदं विग्रहं वा कृत्वा वाक्यानि पुनः लिखत—

- (i) दु॒ःखानां॑ विनाशः॑ कथं॑ भवति॑ इति॑ ज्ञातव्यम्॑ । +
- (ii) नीतिषु॑ लाभालाभौ॑ न विचारणीयौ॑ । +
- (iii) दु॒ःखानाम्॑ अभावः॑ मनसः॑ प्रसन्नतायै॑ आवश्यकः॑ । +

6. उचितप्रत्ययप्रयोगेण रिक्तस्थानानि पूरयत—

- (i) दु॒ःखानां॑ विनाशस्य॑ उपायं॑ ज्ञा॒ + तव्यत्॑ । +
- (ii) प्रियजनस्य॑ रुणता॑ दु॒ःखदायिका॑ । +
- (iii) रोगं॑ दृष्ट्वा॑ केवलं॑ हा॒हा॒कारं॑ न कर्तव्यम्॑ । +
- (iv) त्वं॑ प्रतिकूलपरिस्थितीं॑ वि॒+रुध॒+ल्यप॒ विजयं॑ प्राप्नुहि॑ । +

7. प्रदत्तवाक्यानां वाच्यपरिवर्तनं कृत्वा लिखत—

- (i) गीतायां॑ श्रीकृष्णः॑ अर्जुनं॑ प्रति॑ कथयति॑ । +
- (ii) वयं॑ सर्वे॑ सुखम्॑ इच्छामः॑ । +
- (iii) विनम्रजनः॑ पितरं॑ सेवते॑ । +
- (iv) पुत्रेण॑ औषधैः॑ पितुः॑ रोगविनाशस्य॑ प्रयत्नः॑ क्रियते॑ । +